

mindst, så er det altså rigtig meget, og det er rigtig, at det især er mel og korn og den slags, altså brød osv., der er steget, og spaghetti, og hvad det ellers er, folk er nødt til at leve af, når de ikke har særlig mange penge. Det er i gennemsnit 200-300 kr. om måneden, og det er selvfølgelig ingenting for en folketingspolitiker, men det er det altså, hvis man er på starthjælp eller kun har sin folkepension eller førtidspension. Så er 200-300 kr. om måneden altså rigtig mange penge, og så hjælper det ikke noget, at frugt og grønt ikke er steget så meget, for det er alt det andet basismad, man skal have.

Kl. 16:54

Formanden:

Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Tak til fru Line Barfod. Så er det hr. Jørgen Poulsen som ordfører.

Kl. 16:54

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (NY):

Jeg skal gøre mit til ikke at forlænge den her debat. Ny Alliance er med i forslaget til vedtagelse fra regeringspartierne. Det er vi jo ikke, fordi vi synes, at alting er, som det skal være, og at der ikke kan gøres en hel masse mere. Vi gør det egentlig af nøjagtig samme grund, som jeg hørte fra fru Mette Frederiksen, nemlig at man må prøve at få indflydelse der, hvor indflydelse er mulig.

Jeg synes om debatten, at det er utroligt at opleve den. Man skulle næsten ikke tro, at det er det samme land, vi taler om, når man hører de to sider. Det er jo ikke, fordi vi ikke synes, at der er masser af ting, vi gerne vil, men her har vi trods alt et løfte i en tekst fra en regering, som kan flytte noget, hvis den vil flytte noget, hvor man selv bruger begrebet den nye ulighed, og hvor man også taler om det her begreb og om, at det ikke kun handler om penge og materielle goder.

Hvad er velfærd egentlig? Jeg vil da gerne sige, at jeg altid har været af den opfattelse, at velstand dybest set er sociale reformer.

Vi synes jo, at vi gerne ville være med til at skubbe i den rigtige retning. Det er klart, at der er god plads til at skubbe. Med hensyn til sådan noget som f.eks. starthjælpen synes jeg, at starthjælpen rent faktisk ligger på den helt forkerte side af det, man kan byde mennesker. Jeg vil endda sige, at den næsten ligger på linje med madkasseordninger og andre ting af den slags. Jeg er også selv meget optaget af, at halvdelen af

de unge med indvandrerbaggrund faktisk falder ud af uddannelsessystemet.

Jeg er glad for, at regeringen her udtrykker sin vilje til at ville være med til at tage initiativer, selv om man jo altid skal passe lidt på, hvem der bestemmer i regeringen, men jeg har altså fuld tillid til, at ministeren har de holdninger, der kan bringe det her i den rigtige retning.

Kl. 16:57

Formanden:

Der er ikke ønsker om korte bemærkninger. Tak til hr. Jørgen Poulsen. Så er det velfærdsministeren.

Kl. 16:57

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Når man lytter til debatten, mener jeg, at det, der i virkeligheden er det grundlæggende træk, og det, man først og fremmest bør hæfte sig ved, er den meget store enighed. Når jeg siger det, er det jo, fordi der er en grundlæggende enighed om, at vi vil have et samfund, hvor der ikke er en stor økonomisk, social og kulturel ulighed og forskel mellem mennesker.

Vi er også meget enige om, hvilke grupper der har brug for at få en særlig opmærksomhed. Vi er også meget langt hen ad vejen enige om, hvad det er, der skal til for at sikre, at vi ikke får et voksende antal mennesker, der lever med sociale problemer, og enige om, hvad der skal til for ikke at øge afstanden mellem mennesker i det danske samfund. Det er jo fantastisk vigtigt, at vi holder os det for øje, når vi fører en række deldiskussioner om, hvorvidt det går hurtigt nok, og om, hvorvidt vi bruger de rigtige og mest effektive instrumenter.

Når det er sådan, er det jo ikke så underligt, fordi det også afspejler den holdning, der er i befolkningen, og det er jo som bekendt dem, der har valgt os, der er herinde. Her er det fuldstændig uomgængeligt, og det viser utallige undersøgelser, at der i den danske befolkning er en meget omfattende og grundlæggende enighed og konsensus om, at man ønsker et samfund, som bygger på en social indsats over for de dårligt stillede, og et samfund, hvor der ikke udvikles en for stor forskel mellem mennesker. Det er jo en af grundene til, at vi har et velfungerende samfund, og vi er vel nok et af verdens mest lige samfund.

Vi ved jo, at der inden for en række af de temaer, der har været berørt, er problemer. Der er stadig væk mennesker, der har brug for at få en forbedret livssituation, og vi skal være opmærksomme på, at der ikke sker en vækst i antallet af